

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/255/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204214
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8613204214.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2020:8613204214.14
2C/255/2013-233
8613204214

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v spore žalobkyne V. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam takto

r o z h o d o l :

I. Súd určuje, že Ľudmila Galeštoková, rod. Drahusová, r. č. 735107/9153 výlučnou vlastníčkou parcely registra „C“ 616 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 302 m², ktorá bola vytvorená z parcely registra „E“ 1/56 - ostatné plochy a nádvoria vo výmere 100 m² a z časti parcely č. 1/57 - ostatné plochy vo výmere 103 m², vedených na liste vlastníctva č. 886 a z parcely č. 1/535 - ostatné plochy vo výmere 99 m² zapísanej na liste vlastníctva a č. 887 katastrálne územie Kračúnovce a parcely registra „C“ č. 615/1 - záhrady vo výmere 821 m², ktorá bola vytvorená z parciel registra „E“ č. 1/550 - ostatné plochy a nádvoria vo výmere 328 m², z časti parcely č. 1/57 - ostatné plochy a nádvoria vo výmere 133 m² vedených na liste vlastníctva č. 886, z parcely č. 1/551 - ostatné plochy vo výmere 59 m² a z parcely č. 1/542 - ostatné plochy vo výmere 301 m² zapísaných na liste vlastníctva č. 887 katastrálne územie Kračúnovce tak, ako sú zakreslené na geometrickom pláne vyhotoveného Ing. Pavlom Farským, GEOSPOL F a P, Francovce 606/10, číslo plánu 2012 zo dňa 3.3.2012, úradne overeného Správou katastra Svidník dňa 3.3.2012 č. 49/2012.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

III. N e p r i z n á v a štátu náhradu trov konania.

-2- 2C/255/2013

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia vlastníckeho práva k parcele registra „C“ 616 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 302 m², ktorá bola vytvorená z parcely registra „E“ 1/56 - ostatné plochy a nádvoria vo výmere 100 m² a z časti parcely č. 1/57 - ostatné plochy vo výmere 103 m² vedených na liste vlastníctva č. 886 a z parcely č. 1/535 - ostatné plochy vo výmere 99 m² zapísanej na

liste vlastníctva č. 887 katastrálneho územia Kračúnovce a parcely KN „C“ č. 615/1 - záhrady vo výmere 821 m², ktorá bola vytvorená z parciel registra „E“ č. 1/550 - ostatné plochy a nádvoría vo výmere 328 m², z časti parcely č. 1/57 - ostatné plochy a nádvoría vo výmere 133 m² vedených na liste vlastníctva č. 886, z parcely č. 1/551 - ostatné plochy vo výmere 59 m² a z parcely č. 1/542 - ostatné plochy vo výmere 301 m² zapísaných na liste vlastníctva č. 887 katastrálne územie Kračúnovce tak, ako sú zakreslené v geometrickom pláne vyhotoveného Ing. Pavlom Farským, GEOSPOL F a P, Francovce 606/10, číslo plánu 11/2012 zo dňa 3.3.2012, úradne overeného Správou katastra Svidník dňa 3.3.2012 č. 49/2012.

2. Žalobu odôvodnila tým, že predmetné parcely užíval od roku 1939 Andrej Havira spolu s manželkou na základe dražobnej kúpy ako svoje vlastné, nikým nerušené, nepretržite a v obci boli považovaní za výlučných vlastníkov. Od roku 1971 uvedené nehnuteľnosti užívali jej rodičia na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.6.1971, ktorú uzatvorili s Andrejom Havirom a manželkou Annou, rod. Verčimákovou. Kupujúci po uzatvorení kúpnej zmluvy vstúpili do užívania nehnuteľností tak, ako ich užívali predávajúci. V obci boli považovaní za výlučných vlastníkov uvedených nehnuteľností a neboli nikým rušení v užívaní. Uvedené nehnuteľnosti sú oplotené. Rodičia jej v roku 1998 tieto nehnuteľnosti darovali ako svadobný dar a užíva ich odvtedy ako svoje vlastné v celosti, nikým nerušené tak, ako ich užívali jej právni predchodcovia. V obci je považovaná za výlučnú vlastníčku. Nehnuteľnosti sú oplotené. Žalobu podala za účelom zosúladenia skutočného vlastníctva so stavom v katastri nehnuteľností.

3. Z LV č. 887 kat. úz. Kračúnovce je zrejmé, že žalovaná v 1. rade je výlučnou vlastníčkou parciel č. 1/535 - ostatné plochy vo výmere 99 m², č. 1/542 - ostatné plochy vo výmere 301 m² a č. 1/551 - ostatné plochy vo výmere 59 m². Podiel 1/3 k týmto nehnuteľnostiam nadobudla na základe c. d. 529 zo dňa 4.5.1939, podiel 1/6 nadobudla na základe c. d. 1088, D 167/39-7 a podiel 3/6 nadobudla na základe c. d. 515, D 54/46.

4. Z LV č. 886 kat. úz. Kračúnovce je zrejmé, vlastníckymi parciel č. 1/56 - ostatné plochy vo výmere 100 m², č. 1/57 - ostatné plochy vo výmere 236 m² a č. 1/555 - ostatné plochy vo výmere 328 m² je v podiele 4/24 žalovaná v 1. rade na základe c. d. 286 z 8.2.1934 v podiele 2/24 na základe c. d. 1088 zo dňa 7.10.1934, v podiele 6/24 na základe c. d. 515 zo dňa 26.1.1949, žalovaný v 2. rade v podiele 6/24 na základe uznesenia 1D 7/05 a žalovaná v 3. rade v podiele 6/24 na základe darovacej zmluvy V 680/07.

5. Z geometrického plánu č. 11/2012, vyhotoveného dňa 3.3.2012, overeného dňa 3.5.2012 je zrejmé, že parcela č. 616 - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 302 m² bola vytvorená z časti parcely č. 1/56 - ostatné plochy a nádvoría vo výmere 100 m², z časti parcely 1/57 - ostatné plochy vo výmere 103 m² zapísaných na LV 886 kat. úz. Kračúnovce a z parcely 1/535 - ostatné plochy vo výmere 99 m² zapísanej na LV č. 887 kat. úz. Kračúnovce.

-3- 2C/255/2013

Ďalej je zrejmé, že parcela č. 615/1 - záhrady vo výmere 821 m² bola vytvorená z parciel č. 1/550 - ostatné plochy a nádvoría vo výmere 328 m², z časti parcely 1/57 - ostatné plochy a nádvoría vo výmere 133 m² zapísaných na LV č. 886 a z parcely č. 1/551 - ostatné plochy vo výmere 59 m² a z parcely č. 1/542 - ostatné plochy vo výmere 301 m² zapísaných na LV č. 887 kat. úz. Kračúnovce.

6. Janka Lukáčová, rod. Bahnová, nar. 18.11.1986 (žalovaná v 3. rade) čestným vyhlásením zo dňa 12.6.2013 prehlásila, že žalobkyňa je držiteľkou a užívateľkou sporných nehnuteľností. Uvedené pozemky odkúpili Juraj Drahus, nar. 28.2.1943 a Helena, rod. Mihaľová, nar. 21.12.1945 na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 30.6.1971 od Andreja Haviru st., nar. 9.5.1886 a jeho manželky Anny rod. Verčimákovvej, nar. 1.5.1888 tak, ako ich títo užívali. Odvtedy ich Juraj Drahus a Helena Drahusová, rod. Mihaľová užívali v celosti, dobromyseľne, nerušené, nepretržite ako svoje vlastné. Dňa 15.8.1998 tieto pozemky darovali ústnou darovacou zmluvou svojej dcére Ľudmile Galeštokovej ako svadobný dar. Od roku 1993 Juraj Drahus spolu s manželkou Helenou platili z týchto pozemkov Obecnému úradu v Kračúnovciach daň z nehnuteľností. Od roku 1998 túto daň platí Ľudmila Galeštoková.

7. Ladislav Havira, nar. 6.7.1960 (žalovaný v 2. rade) čestným prehlásením zo dňa 29.5.2013 prehlásil, že žalobkyňa je držiteľkou a užívateľkou sporných nehnuteľností. Uvedené pozemky odkúpili Juraj Drahus, nar. 28.2.1943 a Helena, rod. Mihaľová, nar. 21.12.1945 na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 30.6.1971 od Andreja Haviru st., nar. 9.5.1886 a jeho manželky Anny rod. Verčimákovvej, nar.

1.5.1888 tak, ako ich títo užívali. Odvtedy ich Juraj Drahus a Helena Drahusová, rod. Mihaľová užívali v celosti, dobromyseľne, nerušene, nepretržite ako svoje vlastné. Dňa 15.8.1998 tieto pozemky darovali ústnou darovacou zmluvou svojej dcére Ľudmile Galeštokovej ako svadobný dar. Od roku 1993 Juraj Drahus spolu s manželkou Helenou platili z týchto pozemkov Obecnému úradu v Kračúnovciach daň z nehnuteľností. Od roku 1998 túto daň platí Ľudmila Galeštoková.

8. Z potvrdenia obce Kračúnovce zo dňa 16.7.2013 je zrejmé, že voči žalobkyni ani jej právnym predchodcom si nikto nikdy nerobil vlastnícke nároky z titulu užívania týchto pozemkov a v obci je žalobkyňa považovaná za výlučnú vlastníčku sporných pozemkov.

9. Z kúpno predajnej zmluvy zo dňa 30.6.1971 je zrejmé, že na základe tejto zmluvy Andrej Havira st., nar. 9.5.1886 a manželka Anna, rod. Verčimáková, nar. 1.5.1888 ako odpredávateľa predali Jurajovi Drahusovi, nar. 28.2.1943 v Soboši a jeho manželke Helene, rod. Mihaľovej, nar. 21.12.1945, bytom v Kračúnovciach číslo domu 62 nehnuteľnosť v katastrálnom území obce Kračúnovce a to svoju záhradu zapísanú na parcelných číslach 147/3 a 147/8 vo výmere 0,11.83 ha za vyjednanú kúpnu cenu 2.000,- Kčs.

10. Zástupkyňa (žalovaná v 4. rade) pôvodnej žalovanej Anny Majerovej, nar. 23.7.1922, bytom Kračúnovce 195, ktorá v priebehu konania zomrela na pojednávaní uviedla, že v mene žalovanej nesúhlasí s určením vlastníckeho práva na žalobkyňu z dôvodu, že žalovaná v 1. rade vlastní v predmetných nehnuteľnostiach určitú výmeru a za túto výmeru chce, aby jej žalobkyňa zaplatila. Potvrdila, že predmetné nehnuteľnosti sú v prírode ohradené plotom, avšak odkedy uviesť nevedela. Taktiež potvrdila, že žalobkyňa a pred ňou jej rodičia tieto nehnuteľnosti užívali a žalovaná v 1. rade sa voči nim nedomáhala svojho spoluvlastníckeho práva.

-4- 2C/255/2013

11. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že má vedomosť, že jeho rodičia odpredali rodičom žalobkyne určité nehnuteľnosti. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu do predaja užíval jeho starý otec Andrej Havira. Po tom, čo jeho rodičia odpredali nehnuteľnosti, začali ich užívať rodičia žalobkyne. Pôvodné oplotenie tam bolo asi do roku 1970 až 1971. Kedy bolo postavené nové oplotenie, vyjadriť sa nevedel. Pokiaľ má vedomosť, žalobkyňa a predtým jej rodičia boli považovaní za výlučných vlastníkov sporných nehnuteľností. Nemal vedomosť, že by ohľadom užívania sporných nehnuteľností boli v obci nejaké spory. Súhlasil s tým, aby bolo určené vlastnícke právo v prospech žalobkyne.

12. Žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že súhlasí s tým, aby bolo určené vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne. Nevedela sa vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré sú uvedené v žalobe. Predtým chodila ku svojej babke Márii Bahnovej a vie, že sporné nehnuteľnosti boli už v tom čase oplotené. V obci je žalobkyňa považovaná za výlučnú vlastníčku sporných nehnuteľností. Nemala vedomosť, že by ohľadom užívania sporných nehnuteľností mala žalobkyňa, prípadne jej právni predchodcovia nejaké spory. Podiel v nehnuteľnostiach zdedila po svojej neb. babke asi v roku 2005.

13. Svedok Juraj Seman vo svojej výpovedi uviedol, že asi od roku 1970 si pamätá, že sporné nehnuteľnosti užívala matka žalobkyne Helena Drahusová, kde pracovala spolu so svojim manželom. Predtým boli tieto parcely v prírode ohraničené nejakým múrikom a tiež aj doskami. Nevedel sa vyjadriť, či ohľadom užívania týchto nehnuteľností boli nejaké spory. Od rodičov žalobkyne vie, že sporné nehnuteľnosti kúpili od rodiny Havirovej.

14. Svedok Ján Šavy vo svojej výpovedi uviedol, že sa pamätá, že v roku 1959 kúpili rodičia žalobkyne pozemok od Haviru, pričom o tento pozemok mal predtým záujem Jozef Bahna, ktorému ho Havira nechcel predať. Následne ho odpredal rodičom žalobkyne.

15. Vo veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 2C/255/2013 - 43 dňa 20.11.2013, proti ktorému podala odvolanie pôvodne žalovaná v 1. rade (ktorá v priebehu konania zomrela). Krajský súd v Prešove svojím uznesením č.k. 4Co/69/2014- 62 zo dňa 29.10.2014 zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu I. stupňa doplniť dokazovanie za účelom preukázania zákonných podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním žalobkyňou na základe ich tvrdenia, najmä identifikovanie pôvodných

pozemno-knižných pozemkov parcela č. 147/8 a 147/3, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 30.6.1971 z dôvodu, že z doposiaľ predložených listinných dôkazov takáto identifikácia nevyplyva.

16. Súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere a zistil nasledovné:

17. Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že ešte za života jej matky Anny Majerovej bola za ňou matka žalobkyne, aby podpísala nejakú listinu ohľadom toho, že by sa ona stala vlastníčkou týchto nehnuteľností, avšak jej matka si bola vedomá toho, že jej polovica nehnuteľností patrí, pretože dražba nebola vykonaná na celú nehnuteľnosť. Daná skutočnosť im bola potvrdená aj notárom v dedičskom konaní. Pokiaľ sa mala vyjadriť k užívaciemu stavu k parcelám, ktoré sú predmetom konania, tak k tomu sa vyjadriť nevedela.

-5- 2C/255/2013

18. Žalovaná v 4. rade vo svojej výpovedi uviedla, že čo sa týka užívacieho stavu, presne ona nevie uviesť, ako sa parcely užívali, nakoľko vtedy bola ešte malá, vie iba to, že polovica pozemkov ostala na jej matke. Tiež sa pamätá. Že v roku 1992 bola matka žalobkyne za jej nebohou matkou, nakoľko chcela previesť pozemky na svoju dcéru a to žalobkyňu a zistila, že tam má vlastníctvo jej matka a chcela, aby sa jej z toho pozemku spísala, avšak jej matka s tým nesúhlasila. Z akého dôvodu tak urobila, to nevie. V súčasnej dobe ona so žalovanou v 1. rade súhlasí, aby im žalobkyňa vyplatila za výmeru, ktorá pripadá im po ich nebohej matke a ktorú zdedili. Podľa nej časť parcely bola vydražená, avšak časť parcely užívala žalobkyňa svojvoľne.

19. Svedkyňa Helena Drahúsová vo svojej výpovedi uviedla, že pánovi Havirovi kúpili náhradu za pozemok, ktorý im dal od Márie Vargovej vo výmere 15 árov a ešte mu doplatili 1.000,- Sk, nakoľko predchodca pán Havira povedal, že pozemok, ktorý im dal je väčší ako ten, čo sme mu kúpili. Už v čase, keď kupovali pozemky od Havírovcov, boli tieto pozemky oplotené. Takto sú oplotené dodnes. Nebohá Anna Majerová na týchto pozemkoch, ktoré sú predmetom konania, nikdy nič neužívala, ani raz tam motykou nezakopla. Pozemky, ktoré sú predmetom žaloby užívali Havírovci a potom ich užívali oni, avšak tieto pozemky neboli v poriadku., Ešte v roku 2003 dali urobiť prvý geometrický plán, avšak s Havírovcami sa nedali nijak vysporiadať, lebo pán Havira a jeho manželka boli na tom psychicky zle. Následne neskôr chceli dať tieto pozemky opäť do poriadku a bol vypracovaný druhý geometrický plán, chodili za žalovanou v 1. rade, ktorá im sľúbila podpísať, mali ísť za notárom. Chcela po nich 1.500,- Eur s tým, že ich sestry to nepovie, avšak nakoniec z toho zišlo. Za celú dobu, čo pozemky užívali, aj keď stavali ploty, tak nebohá Anna Majerová nikdy nič nepovedala proti tomu, že im tie nehnuteľnosti nepatria. Čo ona vie, nebohá Anna Majerová zdedila pozemky po nejakom svojom právnom predchodcovi, po kom presne, nevie. Vie len to, že vlastne ich celý rod vymrel na tuberkulózu a ona jediná sa zachránila. Pozemky zdedila ešte ako maloletá, lebo mala tútora. Rodičia Anny Majerovej mali dlhy a prebehla dražba, aby sa tieto dlhy vyrovnali, pričom jeden pozemok kúpil Havira a druhý pozemok kúpil Tomáš Hopko, ktorý ho predal terajším vlastníkom Bahnovým.

20. Svedok Dušan Majerník, ktorý bol starostom obce Kračúnovce v rokoch 2010 - 2014 vo svojej výpovedi uviedol, že nevie, ako žalobkyňa získala sporné parcely, prípadne jej matka.

21. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 2C/255/2013 - 111 zo dňa 7.3.2017 bol vo veci ustanovený znalec z odboru geodézie a kartografie Ing. Jozef Bujňák za účelom stotožnenia parcel č. 147/8 a 148/3, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 30.6.1971.

22. Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 41/2017, z ktorého záveru vyplýva, že súčasné parcely registra CKN č. 615/1, 615/2 a 616 v k.ú Kračúnovce sú identické s parcelami evidencie nehnuteľností č. 147/3 a 147/8, platných v roku 1971 a súčasne identické s pozemkovo-knižnou parcelou 1.5/7, ktorá v roku 1938 bola odkúpená Andrejom Havírom ako reálny pozemok.

23. Vo veci bol vypracovaný aj doplnok k tomuto znaleckému posudku č. 41/2017 zo záveru ktorého vyplýva, že Andrej Havira v rámci dražobného konania nadobudol dva nové pozemky v rozsahu

pôvodných ideálnych podielov. Pozemkovo - knižný stav vytvorený geometrickým plánom z roku 1938 je identický so súčasným stavom v katastri nehnuteľností.

-6- 2C/255/2013

Pozemkovo-knižná parcela mpč. 1.5/7 vo výmere 1.528 m², pridelená Andrejovi Havirovi je identická s parcelami reg. C KN č. 615/1, 615/2 a 616 v celkovej výmere 1.433 m². Znalec ďalej v doplnku uviedol, že v k.ú. Kračúnovce je mimoriadne nekvalitný pôvodný pozemkovo-knižný operát. Má skúsenosti z iných sporových konaní a dokazovaní v tejto obci. Pozemkovo-knižný operát je poznačený veľkým množstvom chýb a zmätočných zápisov realizovaných v medzivojnovom období. Kvalita zápisov v pozemkovej knihe závisela od odbornej spôsobilosti pracovníkov knihového súdu a schopnosti zapísať zmeny podľa zložitejších geometrických plánov. V súčasnom období nie je možné s absolútnou istotou zistiť, z akého dôvodu zápis v pozemkovej knihe realizovaný v roku 1939 na základe uznesenia o exekúcii č. 132/38 nebol vykonaný v súlade s geometrickým plánom z 24.12.1938.

24. Podľa platnej právnej úpravy (od novelizácie Občianskeho zákonníka) vykonanej zákonom č. 509/1991 Zb. s účinnosťou od 1.1.1992 a to § 134 ods. 1, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

25. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje len splnenie podmienky oprávnenej držby po dobu 3, resp. 10 rokov. Žiadne ďalšie podmienky na možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním stanovené nie sú a k nadobudnutiu vlastníctva dôjde pokiaľ sú v dobe po nadobudnutí účinnosti novely Občianskeho zákonníka splnené predpoklady uvedené v hypotéze citovanej právnej normy. Do doby, počas ktorej mal oprávnený držiteľ vec v držbe, treba započítať aj držbu vykonanú pred 1.1.1992.

26. Iná otázka je dobrá viera držiteľa k nehnuteľnosti. Táto sa musí posudzovať ako objektívna skutočnosť nielen vo vzťahu k subjektívnemu presvedčeniu účastníka konania (držiteľa). Tu je stále potrebné zistiť, či držiteľ nehnuteľnosti pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od neho vzhľadom na okolnosti danej veci požadovať, nemal alebo nemohol mať počas celej vydržacej doby dôvodné pochybnosti o tom, či mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera zanikne vtedy, ak sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec právom patrí.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že u žalobkyni došlo k vydržaniu sporných nehnuteľností, nakoľko z jej strany išlo o dobrú vieru ako držiteľa nehnuteľností, že jej sporné nehnuteľnosti patria. Svedčí o tom nielen kúpna zmluva zo dňa 30.6.1971, na základe ktorej právni predchodcovia žalobkyne odkúpili sporné nehnuteľnosti od Andreja Haviru a jeho manželky, pričom predmetom tejto kúpnopredajnej zmluvy bola záhrada zapísaná na parcelách č. 147/3 a 147/8 a tieto parcely sú totožné s parcelami, ktoré sú predmetom žaloby, čo vyplýva aj z kópie pozemkovej mapy obce Kračúnovce a taktiež to aj potvrdzuje záver znaleckého posudku znalca Ing. Jozefa Bujňáka č. 41/2017 v spojení s jeho doplnkom č. 1. V minulosti aj v súčasnej dobe sú nehnuteľnosti v prírode oplotené a skutočnosť, že rodičia žalobkyne nehnuteľnosti odkúpili od manželov Havirových potvrdili aj výpovede svedkov Juraja Semana a Jána Šavyho, ako aj samotní žalovaní v 2. a 3. rade. V minulosti taktiež neexistovali žiadne spory medzi právnymi predchodcami žalobkyne a tieto spory nie sú ani v súčasnosti. Žalobkyňa teda bola dobromyseľná so zreteľou na všetky okolnosti v užívaní sporných nehnuteľností o tom, že jej patria, t. j. je držiteľkou oprávnenou. Nakoľko u žalobkyne boli splnené podmienky vydržania, súd žalobe vyhovel.

-7- 2C/255/2013

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 257 CSP, z ktorého vyplýva, že výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, avšak žalované súdny spor nevyvolali, nezavinili nepresnosti v evidencii nehnuteľností, tak ako na to poukázala aj znalec. Konali v plnej dôvere v zápisy v Katastri nehnuteľností a preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov aj súd nepriznal trovy konania voči štátu, ktoré vznikli vyplatením znaleckého za výsluch znalca na pojednávaní konanom dňa 29.7.2020.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty
-8- 2C/255/2013

na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 29. júla 2020

JUDr. Mária Tvrđiková
sudca

r o z h o d o l :